ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

តុលាការកំពូល	**តាងនាមប្រជារាស្ត្រខ្មែរ**
សភារដ្ឋប្បវេណី	**តុលាការកំពូល**
សំណុំរឿង រដ្ឋប្បវេណី	បានបើកសវនាការជំនុំជំរះជាសាធារណៈ នៅថ្ងៃទី០៧
លេខ: ៥១	ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ដោយមានសមាសភាពដូចតទៅ:
ចុះថ្ងៃទី ២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ ១៩៩៨	១- ឯកឧត្តម .... ជាប្រធាន
សាលដីកា	២-លោក .... ជាចៅក្រម
លេខ: ១៤៩	៣- លោក .... ជាចៅក្រម
ចុះថ្ងៃទី០៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨	៤-លោក .... ជាចៅក្រមរបាយការណ៍
	៥-លោក .... ជាចៅក្រម

ក្រឡាបញ្ជី

កញ្ញា ....

តំណាងមហាអយ្យការ

លោក .... ជាព្រះរាជអាជ្ញា

ដើម្បីជំនុំជំរះលើបណ្តឹងសាទុក្ខ ពីសាលដីកាលេខ ៧៥៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧នៃសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ ៥៦៦ ចុះថ្ងៃទី ១៦ ខែ កញ្ញា ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍

រវាងម្ចាស់បណ្តឹងលសាទុក្ខឈ្មោះឡុបណរអាយុ៣៣ ឆ្នាំ ជាតិខ្មែរ ភេទ ស្រីមុខរបរនៅផ្ទះ ទីលំនៅផ្ទះលេខ៥០អឺ២ ផ្លូវ១៦៦ ក្រុម៦១ សង្កាត់អូរឫស្សី ខណ្ឌ៧មករា ។ ឪពុកឈ្មោះឡេង ទ្រី "ស" ម្តាយឈ្មោះតៃ គឹមឆេង "ស" ។

នឹងចុងចម្លើយបណ្តឹងសាទុក្ខឈ្មោះពយ អាយុ៣៩ឆ្នាំ ជាត់ខ្មែរ ភេទស្រី មុខរបររាប់លុយ ទីលំនៅផ្ទះលេខ ២៦ ផ្លូវលេខ៣៧៤ ក្រុម៣៨០ សង្កាត់ទួលស្វាយព្រៃ១ ខណ្ឌចំការមន ។ឪពុកឈ្មោះពិត ឈឿង "ស"ម្តាយឈ្មោះ ហាក់ឆេង "ស" ។ ឈ្មោះពយ បានផ្ទេរសិទ្ធិអោយឈ្មោះខេង ប៊ុននី ។

កម្មវត្ថុបណ្តឹង ៖ ប្តឹងទាមទារប្រាក់

តាមបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៧ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះអ្នកស្រីឡុបណរបានប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចនៃសាលដីកាលេខ៧៥៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសំណុំរឿងរដ្ឋប្បវេណីលេខ៥១ ចុះថ្ងៃទី២៣ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់តុលាការកំពូល ។

តាមពាក្យបណ្តឹងចុះថ្ងៃទី១១.១២.១៦ របស់ឈ្មោះពយ ប្តឹងទាមទារប្រាប់ពីឈ្មោះឡុបណរចំនួន ២.៥០០ដុល្លាអាមេរិក ដោយសំអាងហេតុថាកាលពីខែ៧ ឆ្នាំ១៩៩៤ ឈ្មោះឡុបណរបានខ្ចីប្រាក់ខ្លួនចំនួន ២.៥០០ ដុល្លាអាមេរិក រហូតមកដល់ពេលនេះមិនព្រមសងទេ ។ ខ្លួនសំណូមពរទាមទារប្រាក់ចំនួន២.៥០០ដុល្លាអាមេរិក ទាមទារជំងឺចិត្ត

និងការប្រាក់ចំនួន១.០០០ ដុល្លាអាមេរិក ។ បើគ្មានប្រាក់សងសុំអោយតុលាការដាក់គុកបង្ខំដល់រូបកាយ នឹងរឹបអូសទ្រព្យសម្បត្តិលក់យកប្រាក់សងខ្លួន ។

បានឃើញសាលក្រមលេខ៣៦ "ក" ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១-ទទួលពាក្យបណ្តឹងរបស់ដើមចោទចុះថ្ងៃទី១១.១២.១៩៩៦មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ និងគតិច្បាប់ ។

២-បង្គាប់អោយឈ្មោះឡុបណរជាចុងចម្លើយសងប្រាក់ចំនួន២.៥០០ដុល្លារ(ពីរពាន់ប្រាំរយដុល្លាអាមេរិក) និងការប្រាក់៥ភាគរយ ក្នុង១ឆ្នាំ គិតពីខែ៧-១៩៩៤ រហូតដល់ថ្ងៃអនុវត្តសាលក្រមនេះ និងជម្ងឺចិត្តចំនួន២៥០ដុល្លារ (ពីររយហាសិបដុល្លាអាមេរិក) អោយទៅដើមចោទឈ្មោះពយ វិញតាមមាត្រាទី៥៩ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ ៣៨ របស់ក្រុមប្រឹក្សារដ្ឋមន្ត្រីចុះថ្ងៃទី២៨.១០.១៩៨៨ ។

៣- ក្នុងករណីឈ្មោះឡុបណរពុំព្រមសងប្រាក់ជំពាក់ទៅអោយឈ្មោះពយ នោះទេ សម្រេចរឹបអូសផ្ទះលេខ៥០អឺ ០ ក្រុម២១ ផ្លូវ១៦៦ សង្កាត់អូរឫស្សីទី២ ខណ្ឌ៧មករា ក្រុងភ្នំពេញ ដើម្បីទុកលក់ជានាសំណងដល់ឈ្មោះ ពយ ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមតទៅ និងសម្រេចដាក់គុកបង្ខំរូបកាយតាមមាត្រា១៣៣ នៃច្បាប់ស្តីពីវិធីអនុវត្តសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីក្នុងករណីចុងចម្លើយរឹងទទឹងមិនព្រមសង ។

៤- បង្គាប់អោយឈ្មោះឡុបណរបង់ប្រាក់ប្រដាប់ក្តីគឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង១.៨០០៛ រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជី២០០៛ រង្វាន់អ្នកប្រគល់ដីកាកោះ២.០០០៛ រង្វាន់សាក្សី៣.០០០៛ សរុប៧.០០០៛ ដែលដើមចោទបានបង់ទុកជាស្រេចកាលបើហួសកំណត់ ឧទ្ធរណ៍ បង្គាប់អោយចុងចម្លើយសងប្រាក់៧.០០០៛ អោយទៅដើមចោទវិញ និងអោយបង់ពន្ធសមាមាត្រមួយភាគរយ លើតម្លៃប្រាក់ជំពាក់ ប្រាក់នេះត្រូវបង់ចូលថវិការដ្ឋ ៨០ភាគរយនិងរង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីទូទាំងប្រទេស២០ភាគរយ ។

៥- សាលក្រមនេះជំនុំជំរះជាសាធារណៈ ចំពោះមុខភាគី សម្រេចបើកផ្លូវឧទ្ធរណ៍រយៈពេលពីរខែ ចាប់ពីថ្ងៃប្រកាសសាលក្រមតទៅ ។

បានឃើញបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍លេខ៣៣ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែឧសភា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់អ្នកស្រីឡុបណរដែលប្តឹងជំទាស់នឹងសាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣២ "ក" ចុះថ្ងៃទី០២ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញលើចំណុចសេចក្តីសម្រេចទាំងមូល ។

បានឃើញសាលដីកាលេខ៧៥៤ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ដែលមានខ្លឹមសារនៃសេចក្តីសម្រេចដូចតទៅ ៖

១- ទទួលពាក្យបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ចុះថ្ងៃទី២០.៥.១៩៩៧ របស់ឈ្មោះឡេង ប៊ុណ្ណារី ទុកជាត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ តែលើកចោលដោយទាស់ខុសនិងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលក្រមរដ្ឋប្បវេណីលេខ៣៦ "ក" ចុះថ្ងៃទី០២.៤.១៩៩៧ របស់តុលាការក្រុងភ្នំពេញ ទុកជាបានការ ។

៣- សម្រេចកាត់យកប្រាក់ប្រដាប់ដក្តីនៅជាន់សាលាឧទ្ធរណ៍ចំនួន១៣.០០០រៀល ដែលដើមបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍បានបង់រួចហើយគឺ ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និងពន្ធហ្នឹង២.៥៥០រៀល រង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហិបប្រាក់៤៥០រៀល ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះ ៥.០០០រៀល និងលើអាជ្ញាធរតុលាការ ៥.០០០រៀល ។

៤- សាលដីកានេះជំនុំជំរះ និងប្រកាសជាសាធារណៈ ចំពោះមុខគូក្តី ។

សម្រេចបើកផ្លូវប្តឹងសាទុក្ខក្នុងកំណត់ច្បាប់ ។

បានឃើញបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៧ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៤៨ របស់អ្នកស្រីឡេង ប៊ុណ្ណារី ប្តឹងមិនសុខចិត្តនឹងសេចក្តីសម្រេចរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទាំងមូល ។

បានឃើញសារណាចុះថ្ងៃទី១៣ ខែមីនា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះឡុបណរ។

បាន ឃើញសារណាតបចុះថ្ងៃទី០២ ខែមេសា ឆ្នាំ១៩៩៨ របស់ឈ្មោះ ខេង ប៊ុននី ។

បានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍

បានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការថា ៖ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីរបស់សាលាឧទ្ធរណ៍បានសម្រេចត្រឹមត្រូវតាមគតិច្បាប់ហើយ ។

សូមក្រុមប្រឹក្សាជំនុំជំរះសម្រេចតាមច្បាប់ ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់អ្នកស្រី ឡេង ប៊ុនណ្ណារី ជាចុងចម្លើយ និងជាម្ចាស់បណ្តឹងសាទុក្ខបានឆ្លើយនៅពេលសវនាការថា៖ លុយចំនួន២.៥០០ដុល្លា អាមេរិកនេះឈ្មោះពយ បានយល់ព្រមទូទាត់អោយឈ្មោះចាន់ ស៊ីណា វិញដោយគិតការប្រាក់ក្នុងមួយខែ២៥០ដុល្លាអាមេរិក ក្នុងរយះពេល ៥ ទៅ ៦ខែ ។ ឯរឿងកិច្ចសន្យាផ្តេតមេដៃសងលុយទៅអោយឈ្មោះពយ ក្នុង១ខែ ២០ដុល្លាអាមេរិកនោះ គឺដោយសារឈ្មោះគ្រុយ ត្រូវជាបងប្អូនពយ គំរាមគំហែង ។ ហើយពេលខ្លួនយកលុយទៅសងនៅកន្លែងនគរបាល នគរបាលពុំព្រមទទួលថាអោយខ្លួនចាំជួបម្ចាស់គេ លុះពេលម្ចាស់គេមកគេថាមិនយកទេ២០ដុល្លាមេរិក ក្នុង១ខែ ។ ហេតុនេះសូមតុលាការជួយរកយុត្តិធម៌អោយខ្លួនផង ។

បានស្តាប់ចម្លើយរបស់លោកខេង ប៊ុននី ជាដើមចោទ និងជាម្ចាស់បណ្តឹងទុក្ខ ដែលបានឆ្លើយនៅពេលសវនាការថា៖ បានជាខ្លួនប្តឹងមកតុលាការព្រោះអ្នកស្រីមិនគោរពកិច្ចសន្យា ។ ចំណែកប្រាក់ ២០ដុល្លាអាមេរិក ក្នុង១ខែក៏គាត់មិនអោយដែរ ។

- ក្រោយពីបានស្តាប់របាយការណ៍របស់ចៅក្រមរបាយការណ៍
- ក្រោយពីបានស្តាប់សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់តំណាងមហាអយ្យការ
- ក្រោយពីបានស្តាប់ចម្លើយដោះសាររបស់គូភាគី
- ក្រោយពីបានពិភាក្សាត្រឹមត្រូវតាមច្បាប់ហើយ

តុលាការកំពូល

យល់ឃើញថា៖ បណ្តឹងសាទុក្ខលេខ១៧ ចុះថ្ងៃទី ១៤.០១.៩៨ របស់អ្នកស្រីឡេង ប៊ុនណ្ណារីធ្វើឡើងក្នុងកំណត់ច្បាប់ តុលាការកំពូលអាចលើករឿងនេះមកជំនុំជំរះបានតាមមាត្រា១៤ នៃច្បាប់ស្តីពីការចាត់តាំង និងសកម្មភាពរបស់សាលាជំរះក្តី ។

យល់ឃើញថា៖ អ្នកស្រីឡុបណរពិតជាបានជំពាក់ប្រាក់អ្នកស្រី ពយចំនួន២.៥០០ដុល្លាអាមេរិកប្រាកដមែន ។ ដូច្នេះអ្នកស្រីមានកាតព្វកិច្ចត្រូវសងប្រាក់នេះទៅម្ចាស់បំណុលតាមមាត្រា២២ នៃក្រឹត្យច្បាប់លេខ៣៨ ក្រច ចុះថ្ងៃទី ២៨.១៩.៨៨ ។

យល់ឃើញថា៖ ការលើកឡើងនៅក្នុងសារណាចុះថ្ងៃទី១៣.៣.៩៨ របស់អ្នកស្រីឡុបណរដែលថា អ្នកស្រីបានផ្ទេរបំណុលនេះអោយទៅអ្នកស្រីចាន់ ស៊ីណាត សងជំនួសដោយពុំមានការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរពីអ្នកស្រី ពយ នោះ តុលាការពុំអាចពិចារណាបានឡើយ ។ ហើយការដែលអ្នកស្រីទាមទារបង់សង១ខែចំនួន ២០ដុល្លាអាមេរិក នោះក៏តុលាការកំពូលពុំមាន-សមត្ថកិច្ចពិចារណាបានដែរពីព្រោះថា ៖ អ្នកស្រីជំពាក់ប្រាក់គេតាំងពីឆ្នាំ ១៩៩៤ រហូតដល់ឆ្នាំ ១៩៩៧ ម្ចាស់បំណុលសុខចិត្តធ្វើកិច្ចសន្យាអោយសង ១ខែ ២០ដុល្លាអាមេរិក ប៉ុន្តែអ្នកស្រីនៅតែ-ពុំព្រមសងទៀត ទើបម្ចាស់បំណុលប្តឹងមកតុលាការសុំអោយអ្នកស្រីសងគ្រប់ចំនួនទាំងអស់តែម្តង។

យល់ឃើញថា ៖ សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៥៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥.១២.៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍-ដែលបានសំរេចសេចក្តីមកនេះ មានលក្ខណៈត្រឹមត្រូវតាមទំរង់ និង គិតច្បាប់ហើយលើកលែង-ប្រាក់ពន្ធសមាមាត្រដែលត្រូវកែតម្រូវ ។

ហេតុដូច្នេះ

វិនិច្ឆ័យសេចក្តី ចំពោះមុខគូក្តី

១- ទទួលបណ្តឹងសាទុក្ខលេខ ១៧ ចុះថ្ងៃទី១៤ ខែមករា ឆ្នាំ ១៩៩៨ របស់អ្នកស្រីឡុបណរទុក្ខជា-ត្រឹមត្រូវតាមទម្រង់ច្បាប់ ប៉ុន្តែបដិសេធចោលដោយខុសនឹងគតិច្បាប់ ។

២- តម្កល់សាលដីការដ្ឋប្បវេណីលេខ ៧៥៤ ចុះថ្ងៃទី ១៥ ខែធ្នូ ឆ្នាំ ១៩៩៧ របស់សាលាឧទ្ធរណ៍ទុកជា-បានការដោយកែតម្រូវអំពីពន្ធសមាមាត្រ ។

៣- រឹបអូសប្រាក់ប្រដាប់ក្តីចំនួន ១៨.០០០រៀល ដែលអ្នកស្រី ពយ បានបង់ជួស រួចហើយគឺ៖

- ពន្ធចុះបញ្ជីក្តី និង ពន្ធហ្នឹងចំនួន ៤.០០០រៀល ប៉ុន្តែប្រាក់នេះត្រូវកាត់ចំនួន៨០០រៀល សម្រាប់-ជារង្វាន់ក្រឡាបញ្ជីកាន់ហឹបប្រាក់
- ចំណាយលើការប្រគល់ដីកាកោះចំនួន ១៥.០០០រៀល សរុប ១៩.០០០រៀល ហើយតម្រូវអោយ-អ្នកស្រី ឡុបណរសងប្រាក់ចំនួន ១៩.០០០រៀល នេះទៅអ្នកស្រីពយ វិញ ។

  បង្គាប់អោយអ្នកស្រី ឡេង ប៊ុនណ្ណារី បង់ពន្ធសមាមាត្រ ១ភាគរយលើចំនួនប្រាក់ដើម ការប្រាក់ និងជម្ងឺចិត្ត ។

៤- សាលដីកានេះប្រកាសនាសវនាការជាសាធារណៈនៅថ្ងៃទី ០៧ ខែ កក្កដា ឆ្នាំ ១៩៩៨ ។